

60 godina
Dvorane kulturnog centra Beograda

Bolje je u bioskopu!

Dvorana Kulturnog centra Beograda mi je poznata još sa studija, kao mesto na koje sam dotrčavao pred sam početak projekcije, premda sam živeo samo par stotina metara udaljen od nje. Iako tako blizu, uvek mi se činila još bližom, kao da je maltene u produžetku moje dnevne sobe.

Kada sam napravio svoj prvi dugometražni film *Moj jutarnji smeh* i imao predivnu premijeru na Festivalu autorskog filma, nisam ni zamišljao da ću naredna dva meseca provesti kao domaćin baš u ovom prostoru, petkom i subotom, dočekujući ljude zainteresovane da vide naš film da bismo nakon projekcije porazgovarali. Na ovu ideju druženja sa publikom smo došli spontano u dogovoru sa mojim profesorom i prijateljem Stefanom Arsenijevićem. Dokumentarni film Mile Turajlić je već otvorio put ovakvom načinu „intimnije distribucije“ filma i mi smo taj model oberučke prihvatili jer smo takav film i napravili – mali, intiman. Odjednom, postao sam i glumac koji je iz večeri u večere morao da ima nekakav nastup, naravno sve u strahu da neće razočarati publiku među kojima bih često ugledao osobe kojima sam se divio. Kao u nekom crtanom filmu, kao na neki znak, u jednom sve tmurnijem gradu kakav je Beograd postao, odnekud su se stvorili ljudi, dolazeći iz raznih pravaca, redovna publika Dvorane Kulturnog centra i ispunjavali redove ovog bioskopa, potpuno prisutni i veseli u jednom apatičnom gradu punom duhova.

Tokom ta dva meseca, osećam da smo se ovaj bioskop i ja posebno povezali. Jedva čekam da mu pokažem i svoj sledeći film i da zajedno dočekamo goste.

Marko Đorđević
reditelj i scenarista